

Cum rip sua, tervehdimme teitä khmeriksi

Heränneen kansan nimikkolähetteinä olemme saaneet palvella Kristuksen kirkkoa Jordaniassa, Virossa ja Kambodžassa, mistä perheemme evakuoitiin Suomeen toissaviikolla. Syynä oli koronatilanne ja maan epävakaus. Saatuamme Suomessa EU-hyväksytyt koronarokotteet palaamme Phnom Penhiin.

Äkkinäiset muutokset elämässä vaativat sulattelua. Omaan terveyteen ja turvallisuuteen kohdistuva uhka on prosessoitava. Luottamus Jumalan varjelukseen ja siipein suojaan kantaa ja olemme kiitollisia, mutta kokemuksella on oma varjopuolensakin.

Huomaan kantavani valkoisen naisen taakkaa. En pidä siitä tunteesta, että olen etuoikeutettu suomalainen, jolla on mahdollisuus lähteä saamaan ”parempaa rokotetta”. Tämä asetelma, kun joudun jättämään paikalliset mielivaltaisen hallinnon armoille turvattomuuteen, herättää valtavaa eettistä ristiriitaa. Minä en halua elää maailmassa, missä rikkaita valkoisia pidetään parempina. Minä haluan maailman, jossa olemme ihmisinä samanarvoisia. Siksi jatkan työtä ja taistelua. Haluan tuoda näkyväksi Jumalan valtakunnan, jossa köyhäkin saa ihmisarvon. Unelmoin maailmasta, jossa jokainen ihminen riippumatta hänen sosiaalisesta, etnisestä, uskonnollisesta tai seksuaalisesta taustastaan saa kokea itsensä arvostetuksi ja tervetulleeksi joukkoon omana itsenään. Kehityksessä silmille hyppäävän eriarvoisuuden kohtaaminen on vaikeaa.

Iloitsen suuresti Kambodžan kirkon nuorista johtajista. Hallintojohtaja, juristi Sokheng ja johtava pappi Sreyleak ovat poikkeuksellisia alle 30-vuotiaita naisia, sillä vastoin khmerikulttuurin hierarkista sukupuoliroolitusta he johtavat kirkkoa toimien roolimalleina yliopistosta haaveileville tytöille. Saavuttuani maahan kirkon johtaja Sreyleak pyysi minua itselleen naisjohtajuuden mentoriksi, sillä Kambodžasta sellaista ei löydy. Jokaisen keskustelun jälkeen koen itse saaneeni paljon enemmän kuin olen pystynyt antamaan. Nämä khmerinaiset muuttavat maailmaa ja meidän vastuumme on tehdä kaikki sen eteen, että he voisivat onnistua. Lähetystyössä suurimpia asiantuntijoita ovat paikalliset ihmiset, joille on annettu kyky nähdä maailma Jumalan silmin — täynnä toivoa ja mahdollisuuksia.

Maailman kriisit osuvat aina kovimmin heihin, joiden tilanne on jo valmiiksi keho. Heikoimmassa asemassa olevat kärsivät myös koronatilanteesta eniten ja sekava tilanne Kambodžassa mahdollistaa mielivaltaisen vallankäytön. Kirkko tekee tällä hetkellä kaikkensa köyhien tilanteen helpottamiseksi eli jakaa hygieniaopetusta, ruokaa, kangasmaskeja ja tapaa mahdollisuuksien mukaan ahdinkoon joutuneita perheitä, joissa fyysiset rajoitukset koettelevat myös mielenterveyttä. Näлкä aktivoi traumamuistoja punakhmerien ajalta, kun jatkuva nälkä koetteli kaikkia ja tappoi monet. Nyt mielissä aktivoituva nälkään kuoleamisen pelko kääntää ihmiset toisiaan vastaan. Kirkon johtaja Sreyleak on erittäin huolissaan lisääntyvästä itsekkyydestä tilanteessa, joka on kaikille tasapuolisesti äärimmäisen vaikea.

Varsinainen tautitilanne alkaa varmasti jossain vaiheessa äärimmäisillä rajoitustoimilla helpottaa, mutta itseäni huolettaa enemmän maan humanitäärinen kriisi ja ne jälkivaikutukset, joita tullaan käsittelemään vielä pitkään. Lähetysseurana tuemme kaikin tavoin paikallisia kumppaneita, jotka toimivat kehittyvässä yhteiskunnassa, epävakaiden poliittisten ja ilmasto-olosuhteiden keskellä. Itse näen paikallisen tiimini kanssa oman työalani, psykososiaalisen tuen ja kirkon perheneuvonnan tarjoavan paljon mahdollisuuksia yhteiskunnan vahvistamiseen ja heikoimmassa

asemassa olevien ihmisten voimaannuttamiseen. Mielessäni siintää jo paluu ja paikallisten perheneuvojen koulutus, jota pystyn nyt Suomessa suunnittelemaan Suomen kirkon asiantuntijoiden ja kouluttajien kanssa sitä innokkaasti odottaville kambodžalaisille.

Lähetystyössä ja perheneuvonnassa luomme siltaa erilaisten todellisuuksien välille. Etsimme tietä kunnioittavaan kohtaamiseen, dialogiin ja toimivaan vuorovaikutukseen. Ajattelen, että kambodžalaisilla on meille suomalaisille paljon annettavaa. Kun missio nousee marginaaleista, kirkko ja me uudistumme. Itselleni rikkaana ja etuoikeutettuna valkoisena on tärkeää oppia suostumista pienelle paikalle alle 400 jäsenen vähemmistökirkossa, joka edustaa buddhalaisen maan kristityn väestön kahta prosenttia. Kambodžalaisessa katseessa tunnistan menneisyyden kipua, mutta en toivottomuutta tai katkeruutta, vaan kärsimyksen hyväksymisen osaksi ihmiselämää. Kun luovumme uskomuksesta, että voimme itse hallita elämäämme tai että sellainen olisi mikään arvo sinänsä, alkaa tietämisen ja hallinnan tilalle kasvaa luottamus ja nöyryys. Ihmisyyden ideaali ei siis olekaan onnellisuus, vaan merkityksen löytäminen kussakin tilanteessa.

Kristuksen seuraamisessa on monia merkityksiä, niin taivasikävään kuin maalliseen vaellukseen liittyen. Mutta yksi merkitys on suurin. Rakkaus saa toimimaan, usko luo toivoa, joka kasvattaa luottamusta siihen oikeudenmukaiseen maailmaan, jota emme vielä näe.

“On meillä unelma, yhteinen unelma ja tämä toivo vielä tallella: lopulta saamme kaiken tasata”, lauloin aikanaan Kajaanin herättäjäjuhlilla Jaakko Löytyn Wähäväkisessä juhlaveisuukuorossa. Jumala on suurempi ja Jumalan lapseuteen sekä sen suomaan oikeuteen tulla rakastetuksi omana itsenään on jokainen tervetullut. Omin voimin emme pysty avartumaan, ainoastaan yksin armosta ja Kristukseen luottaen.

Parisuhteessa ja lähetystyössä näen samoja lainalaisuuksia. Meidät on annettu ihmisinä, kansoina, kirkkoina ja kumppaneina toisillemme lahjaksi. Oppimalla toinen toisiltamme, kunnioittavassa vuorovaikutuksessa ja yhdessä elämää jakaen voimme kasvaa ihmisinä. Alas- ja ulospäin kasvaminen suosii sisäistä kasvua. Tuo kasvu ja toisen todellisuuden, tuntemattoman kohtaaminen voi olla pelottavaa ja epämiellyttävää, mutta onneksi emme ole yksin. On suurta Jumalan armoa, että saamme tulla yhteen ja luottaa kasvumme Korkeamman käsiin.

Kasvaa voi myös seuroissa, ja siksi kiitän mahdollisuudesta päästä Kauhavan herättäjäjuhlille. Tuntuu ihmeelliseltä saada kokea ne kasvoista kasvoihin. Jokainen kriisi on siis myös mahdollisuus, evakuointi ja pandemia voi avata mahdollisuuden johonkin uuteen. Yhteiseen missioon osallistuminen, lähetystyössä mukana oleminen avaa uusia maailmoja ja uusia tapoja nähdä maailmaa, riippumatta siitä olemmeko Kaakkois-Aasiassa vai Kauhavalla. Kutsu on kaikille ja työtä vielä riittää.

Kiitos, että olet mukana ja muistat Kambodžaa!